

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פְּרֻשֵׁי קְדוּשִׁים

אָרֶז

האמונה מפתח החיים:

פרשת קדושים ויקרא פרק יט (לה) לאִתְעִשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְשׁוּרָה: (לו) מֵאֲזַנִּי צֶדֶק אֲבִנִּי צֶדֶק אֵיפֶת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לְכֶם אֲנִי יְקֹקֵק אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: שאלות:

א) **שואל האלשיך הקדוש** הנה פירש רש"י והוא מרבותינו ז"ל (בבא בתרא דף פט ע"ב) כי אומרו במשפט חוזר אל משפט המדות, שאומרו במדה וכו' הוא פירוש אל אומרו במשפט. וראוי לשים לב למה קרא לזה משפט, ולא עוד אלא שישתום ויצטרך לפרש? ב) ועוד כי באומרו במשפט בפת"ח, הבי"ת הוא כה"א הידיעה במשפט הידוע: ג) ועוד יש לשאול מדוע התורה מנמקת הטעם לאסור רמאות במסחר ולהתנהג ביושר כיון שאני הוצאתי אתכם מארץ מצרים?

בני אדם מאמינים בעצמם:

נקדים ונאמר כאשר נתבונן בדרכי העולם שבני אדם מאמינים בעצמם ביכולתם ובחכמתם ומבינים שאם אין לי מי לי, והכל תלוי במעשה ידי של האדם בכדי להשיג את פרנסתו והצלחתו ומעמדו בכדי להשיג את המטרה הנכספת, ומתוך אותה חשיבה ותפיסת עולם נובעת ונגזרת התנהגות בני אדם לעשות כל אשר לאל ידם בכדי לממש את המטרה, עד אשר פעמים רבות בני אדם נופלים ברשת יצרם ומתפתים להתנהל בדרכים עקלקלות להשיג את המטרה, ולכן ישנם אשר מתנהלים בשקר או במרמה בעסקיהם בכדי להשיג את מבוקשיהם מתוך אותה אמונה ותפיסה והשקפה כי אם אני לי מי לי, אך הטעות היא שלא ממשיכים את דברי התנא הלל הזקן שממשיך לומר וכשאני לעצמי מה אני, על האדם לדעת כי כל פועל ידיו והשתדלותו אינם קובעים את גורלו של האדם בימי שנות חייו עלי אדמות, אלא שהכל תלוי בידי שמים וברצון הקב"ה מגביה שפלים עד מרום ומעשיר בני אדם, ומאידך משפיל גאים עדי ארץ ומרושש בני אדם שאינם ראויים והכל תלוי במעשיו של האדם האם עובד את השם יתברך באמונה וביטחון ועושה רצון השם או ח"ו ההיפך כאשר נלמד מפרשתנו.

ביאור ראשון שיש עין רואה מלמעלה:

ונתחיל דברנו בביאור ראשון אשר כתב בפרש"י ויקרא פרק יט פסוק לו אשר הוצאתי אתכם על מנת כן. דבר אחר אני הבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, ואני הנאמן להפרע ממי שטומן משקלותיו במלח להונות את הבריות שאין מכירים בהם: **וכן מבואר במסכת בבא מציעא דף טא ע"ב** אמר רבא למה לי דכתב רחמנא יציאת מצרים ברבית, יציאת מצרים גבי יציאת, יציאת מצרים במשקלות? אמר הקדוש ברוך הוא אני הוא שהבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, אני הוא שעתידי ליפרע ממי שתולה מעותיו בכורי ומלוה אותם לישראל ברבית, וממי שטומן משקלותיו במלח, וממי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלת הוא. **והובא גם בתורה תמימה ויקרא פרק יט פסוק לו** אשר הוצאתי וגו' וכו' והוסיף וז"ל אשר הוצאתי וגו' על תנאי שתקבלו עליכם מצות מדות, שכל המודה במצות מדות כאלו מודה ביציאת מצרים, וכל הכופר במצות מדות כאלו כופר ביציאת מצרים [תו"כ]: **עוד מבואר במסכת בבא מציעא דף מט ע"א** מיתבי, רבי יוסי ברבי יהודה אומר מה תלמוד לומר [ויקרא י"ט] הין צדק? והלא הין בכלל איפה היה? אלא לומר לך שיהא הן שלך צדק, ולא שלך צדק, אמר אביי ההוא שלא ידבר אחד בפה ואחד בלב. **מכל הנ"ל מתבאר שזכירת יציאת מצרים המכוון בזה הוא להזהיר את האדם שיענש על מעשיו אפילו שבני אדם אינם יודעים הרי הדבר גלוי לפני הקב"ה כי עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים, ובזמננו הדבר מוחשי שרואים כיצד כל העולם נמצא על כף היד ורואים ושומעים וכותבים ומדברים והכל בשניות למרות המרחק של אלפי קלומטרים ולמרות כל המחיצות, וזהו לבאר את הנימוק להזהיר על מירמה במידות כי אני הוצאתי אתכם ממצרים.**

ביאור שני העושר והכבוד מאת הקב"ה:

אולם לענ"ד נראה להוסיף עוד בכוונת התורה וליישב גם השאלות הנוספות, כיון שכל העניין שאדם נוהג במרמה במסחרו הוא מפני שתולה את הצלחתו וכישלונו בחכמתו ומעשיו והוא חסר אמונה, אולם אדם המאמין שהי"ת הוא **יקוק מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם: (שמואל א פרק ב-ז)** כי העושר והכבוד מאת השי"ת ואינו תלוי בחכמתו ומעשיו לא יבא לידי מרמה במסחרו, וכיון שיסוד האמונה נלמד מהוצאת בני"י ממצרים כדכתיב אנכי ה' אלוקיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים, והיינו שיסוד האמונה נלמד מהוצאת בני"י ממצרים, וממילא ינהג ביושר וישא ויתן באמונה. **ודברנו מתחברים ומשתלבים עם דברי האלשיך הקדוש אשר הוסיף לבאר מהו לשון במשפט ז"ל (לה) ולענין הכתובים** יאמר, כי הנה ידענו כי ביום ראש השנה יעמיד הוא יתברך במשפט כל יצורי עולם, ואז יקצוב לכל איש ואיש פרנסת שנתו, כמאמרם ז"ל (ביצה דף טז ע"א) מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה לראש השנה. והוא לפי מה שיעלה משפטו ודינו ביום ההוא לפי מעשיו. ולכן אם מדמי קצבתו אשר נשפט בשמים יקנה מקח קרקע או מטלטלין, ויטעו אותו במדה שהיא מדת קרקעות או במשקל או במשורה מטלטלין, ויתנו לו לפי הטעות שוה מאה וחמשים במאתים, הלא נמצאו עושים עול במשפט הידוע, הוא המשפט לאלהים בראש השנה, שמחסרין מקצבת דמי הקונה ומוסיפין בקצבת המוכר. נמצא עול במשפט אשר נשפטו שניהם. והוא הדין בהפכו אם הטעו למוכר:

וכן מבואר במדרש תנחומא (ורשא) פרשת מטות סימן ו

ואכן כך כתוב במדרש תנחומא (ורשא) פרשת מטות סימן ו ומקנה רב, זש"ה כי לא ממוצא וממערב (תהלים עה) מהו כי לא ממוצא וממערב, לא ממה שאדם יוצא ועמל בסחורה והולך ממזרח למערב נעשה עשיר, אלא אפילו פירש בספינות והולך ממזרח למערב וחוזר על המדברות ועל ההרים אינו נעשה עשיר, מהו ולא ממדבר הרים, אמר רבי אבא סגוריא

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

כל הרים שבמקרא הרים חוץ מזה שהוא רוממות שאין אדם מתרומם מן הדברים הללו, ומה הקב"ה עושה נוטל נכסים מזה ונותן לזה שנאמר (שם תהלים ע"ה) כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים, לכך נקרא שמים נכסים שנכסין מזה ונגלין לזה, ולמה נקרא שמים זוזים שזוזים מזה ונותנין לזה, ממון מה שאתה מונה אינו כלום, מעות שהן מעת לעת, ובלשון הזה אתה דורש, וכן חנה אומרת ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם (שמואל א ב) באף שהוא מביא על זה מרומם לזה, שאלה מטרוניתא אחת את רבי שמואל בר חלפתא בכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו אמר לה לשה שנתאמר (שמות לא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ, אמרה לו ומאותה שעה עד עתה מהו עושה, אמר לה יושב ועושה סולמות ומעלה לזה ומוריד לזה, לכך נאמר (תהלים עה) כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים, תדע לך כשבקש שיתעשרו בני גד ובני ראובן הפיל את המדינים לפני ישראל כדי שיתעשרו בני גד ובני ראובן, מהו כתיב למעלה וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו, ואחר כך כתיב ומקנה רב, הרי שהשפיל את המדינים ורומם לבני ראובן ולבני גד לקיים מה שנאמר כי לא ממוצא וממערב וגוי כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים.

השאלה הראשונה לעתיד לבוא מהאדם נשאת ונתת באמונה:

ולזאת מבואר במסכת שבת דף לא ע"א אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורבייה, צפית לישועה, פלפלת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר? ואפילו הכי אי יראת ה' היא אוצרו - אין, אי לא - לא. **וכתב לבאר בעל הנודע ביהודה בספרו צל"ח מסכת שבת דף לא ע"א** גמרא אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין וכו' נשאת ונתת באמונה קבעת עתים לתורה וכו'. [ובסנהדרין [דף ז' ע"א] אמרינן דאין תחלת דינו של אדם אלא על דברי תורה? ע"ש בתוס' ד"ה אלא מה שתיירך. ונראה דהנה דרך העולם שני שותפין שיש להם עסק בשותפות אין אחד רשאי לסחור בעצמו כי אם לצורך השותפות, כדאמרינן בעלמא [בבא בתרא מ"ב ע"ב] השותפין שומרי שכר זה לזה, ומה שעסק בטובתו שלא לטובת השותפות הרי זה אינו נאמן בשותפותו מיקרי. **וכן הנשמה והגוף יש להם שותפות, ואין הגוף רשאי לעסוק לעצמו יותר מעסק הנשמה.** וזה כוונת הגמרא, אומרים לו נשאת ונתת באמונה, פי' אם קבעת עתים לתורה שלא עסקת לתאוות גופך יותר מהנשמה. **עוד הוסיף על כך בספר דף על הדף קידושין דף מ ע"ב בשם** [הרה"ק רבי ישראל ממודזיץ זיע"א, דברי ישראל כללים] וכתב אך מ"מ עדיין צריך להבין אמאי אין שואלין מקודם על עסק התורה ממש שמכל מקום היא עיקר כמובן? וי"ל דהנה ידוע (אבות פ"ג מ"ז) **אם אין קמח אין תורה, וידוע העיקר להשפע פרנסה היא האמונה, לכך אם היו שואלין מקודם קבעת עתים לתורה, ישיב לא ה' לי פרנסה ואם אין קמח אין תורה, ולכן שואלין לו מקודם נשאת ונתת באמונה שאין לו עוד תירוץ הפרנסה כי אם ה' נושא ונותן באמונה לא ה' חסר לו פרנסה, וגם כי העוסק במו"מ באמונה, איך שיהיה אינו מניח לו שלא יפנה לעצמו עתים לתורה כמובן והבן ע"כ. ביאורם של דברים שמפתח החיים אשר נגזר ממנו דרכי עבודת האדם בימי חלדו עלי אדמות תלוי באמונה והביטחון של האדם בקב"ה, וכן כיצד נוהג בעסקיו אם מאמץ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק בהיות וכאשר האדם מפנים בליבו כי הכל תלוי בידי השם יתברך, אם כן הדבר מובן מאליו שלא יסייע בידי העובר על רצונו, וההיפך העושה רצון השם יתברך, ועוסק ביושר ובאמונה זוכה לשפע ברכה והצלחה, ואף גם זאת עובד את השם בקיום התורה והמצוות, מתוך אותה אמונה שדווקא כאשר יעשה רצון השם יתברך יזכה להתברך במעשה ידיו, ולזאת השאלה הראשונה האם נשאת ונתת באמונה ולאחריו השאלה הבאה אם עסקת בתורה, מאחר והדבר כרוך אחד בשני שאם אין לו אמונה ממילא חסר פרנסה ואם אין קמח אין תורה.**

דברי החובת לבבות:

ונעתיק את לשון הזהב של בעל ספר חובות הלבבות שער ז שער הביטחון פרק ג וז"ל והחמישי, שאין ביד אחד מהברואים להועיל את נפשו ולא להזיקה ולא לזולתו, כי אם ברשות הבורא יתברך, וכו' וכן כשירגיש האדם, שלא יועילנו ולא יזיקנו אחד מהנבראים אלא ברשות הבורא ית', ישוב לבו מיראתם ותקותם, ויבטח על הבורא לבדו, כמ"ש: אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה. והשביעי, שיתברר אצלו, כי יש לכל ההויות שבעוה"ז מעצם ומקרה גבול ידוע ולא יוסיף ולא יגרע על מה שגזר הבורא ית' בכמותו ואיכותו וזמנו ומקומו, אין מרבה למה שגזר במעוטו, ולא ממעט ממה שגזר ברבותו, ולא מאחר למה שגזר להקדימו, ולא מקדים למה שגזר לאחרו. ומה שיהיה מן הדברים על ההפך מזה הוא הנגזר, אשר קדם בתחלת הידיעה, אלא שלכל הגזרות הקודמות בידיעת הבורא סבות ולסבות סבות. ומי שאינו מבין עניני העולם יחשב, כי הסבה המתחדשת מחייבת שנוי הענינים והתהפכותם מענין אל ענין, והסבה חלושה ונקלה מהיות ממנה שנוי או חלוף בעצמם, וכו' וטרדת הנפש להקדים מה שאיחר הבורא יתעלה, ולאחר מה שהקדים, ולהרבות מה שהמעט, ולהמעט מה שהרבה מקניני העולם, מבלי סבב אל קיום מצות עבודתו וקבול תורתו, חלישות ההכרה באמתת ידיעתו וסכלות מהבין טובות הנהגתו עכ"ל. עוד הוסיף לכתוב וז"ל וההקדמה הרביעית, שתהיה השגחתו חזקה והשתדלותו גדולה לקיים מה שחייבו בו הבורא מעבודתו, ולעשות מצוותיו ולהזהר מאשר הזהירו ממנו, כפי מה שהוא מבקש, שיהיה הבורא לו במה שהוא בוטח עליו בו, כמ"ש רז"ל: עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו, בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך, ואמר הכתוב: בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה.

מעשה המסופר במדרש:

ומסופר במדרש תנחומא (בובר) פרשת תזריע ח מעשה כהן אחד שהיה רואה את הנגעים, נתמטה ידו, ובקש לצאת לחוצה לארץ, קרא לאשתו, אמר לה בשביל שבני אדם רגילין לבוא אצלי להראות את נגעייהם, בואי ואני אלמדך שתהא רואה את הנגעים, אם ראית שערו של אדם שיבש המעין שלו, תהי יודעת שלקה, לפי שכל שער ושער ברא לו הקדוש

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ברוך הוא מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו, [ולכן] יבש המעין שלו יבש השער, אמרה לו אשתו ומה אם כל שער ושער ברא לו הקדוש ברוך הוא מעין בפני עצמו [שיהא שותה ממנו], אתה שאתה אדם, וכמה שערות יש בך, ובניך מתפרנסין על ידך, לא כל שכן שיזמין לך הקדוש ברוך הוא פרנסה, לפיכך לא הניחה אותו לצאת לחוצה לארץ.

מעשה עם מרן הרב ש"ך זצ"ל:

מעשה שהיה עם מרן הרב ש"ך זצ"ל. אברך בן תורה שפרנסתו דחוקה בא לפני מרן האבי עזרי זצ"ל וביקש רשותו לעסוק בלילה במלאכה שתביא לו רווחה ותאפשר לו להקדיש כל שעות היום לתורה, הסתייג מכך מרן, שאל האם אסור הדבר, ענהו חלילה זאת לא אמרתי אבל אם לעצתי תשמע משוך ידך מהרעיון, אולם למרות זאת אותו אברך הואיל והפרנסה דחוקה היתה ואין הדבר אסור מימש את רעיונו והלך לעבוד. כעבור כמה חודשים עלה לבית מרן ובפיו תמיהה אמנם הוא לבסוף הלך לעבודה וההכנסות גדלו בהרבה אבל הפרנסה נהיתה דחוקה עוד יותר אינו יודע איך וכיצד אבל הכסף מתאדה אין בו ברכה, חשב אולי זו תוצאת קפיידא של מרן, נענה מרן חלילה וחס אין לי שום קפיידא, אבל עתה תבין מדוע שללתי רעיון זה בראשיתו, דע לך שלאברך שתורתו אומנותו יש הנהגה מיוחדת מן השמים, כמו שאמרו לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, וירמיהו הנביא הוציא לישראל צנצנת המן כשתבע מהם לעסוק בתורה, אלא שבזמננו מן זה הוא בצנצנת והקדוש ברוך הוא מחיל ברכה סמויה במשכורת הזעומה הניתנת בכלל האברכים, אבל כשהתחלת לעסוק בפרנסה השתנתה ההנהגה כלפיך ופסקה הברכה, ברור שאי אפשר לפרנס משפחה מעבודה חלקית בשעות הערב, ומי יודע כמה תצטרך עתה לעמול ובכמה תצמצם את שעות לימודיך. לקט מפי השמועה.

מעשה עם האדמו"ר מללוב זצ"ל:

וסיפר בזה הגר"ש שבדרון זצ"ל בספר שאל אביך ויגדך עמוד ר' איש אחד בא אל האדמו"ר מללוב באמרו כי מפאת קשיי פרנסה ברצונו להגר עם משפחתו למדינת הים, אמר לו הרבי אספר לך מעשה בעיירה אחת היה דר תלמיד חכם גדול שהיה שרוי מאד בדחק, לימים נכנסו אצלו שני גבירים להציע לו לשמש בורר בדין תורה שביניהם בתנאי שיבא לעירם וישלמו לו שכר טירחה ביד רחבה, ענה להם הרב שקודם החלטתו צריך הוא להתפלל מנחה, וכשסיים התפלה ענה בשלילה, לתמיהת אשתו הרבנית מדוע סירב להצעה כה מפתה ומה זה קשור לתפלת מנחה, השיב לה בחכמה עמדתי להתפלל מנחה וכשהגעתי לברכת השנים הרהרתי בלבי אני מבקש מהקב"ה שיברך עלינו את השנה הזו, דהיינו שתבא הברכה מכסא כבודו היישר לביתי, והוא מהלך של אלפי שנים שהרי מהארץ לרקיע הראשון מהלך חמש מאות שנה ומהרקיע יותר למעלה עוד מאות שנים וכן הלאה, אמרתי לעצמי אם הרבש"ע ישלח השפעתו ממרחק כה רב כלום ישלח אותה דוקא לעיירה של אותם גבירים, אם זה כבר נשלח מרחק כה גדול הרי שזה יכול להשלח היישר לביתי, ואמרתי להם אני נשאר במקומי ואם יהיה לרצון לפניו יתברך לשלוח לי ברכה והשפעה זה יגיע לתוך ביתי, ואכן כך היה לאחר כמה ימים חזרו אותם גבירים והסכימו להתדיין בביתו בלא לפחות מהשכר שהבטיחו מראש, ועל זה נאמר היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה.

מוסר השכל:

הראת לדעת שפרנסה משמים ואין הדבר תלוי במעשיו של האדם ולא בחכמתו וכאשר כתב **בספר חובות הלבבות שער ד שער הביטחון בפתיחה וז"ל ואמר** הכתוב ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו, **ואמר** אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב, **ואמר** ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ומן ה' יסור לבו. **ואם יבטח על חכמתו ותחבולותיו וכח גופו והשתדלותו, יעזבהו ה' לנפשו ויגע לריק ויחלש כחו, ותקצר תחבולתו מהשיג חפצו, כמ"ש הכתוב לוכד חכמים בערמם, ואמר** שבתי וראה תחת השמש, **כי לא לקלים המרוץ, ולא לגבורים המלחמה וגו', ואמר** כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' וגו'. **ואם יבטח ברוב עשרו, יוסר ממנו וישאר לזולתו, כמ"ש עשיר ישכב ולא יאסף, עיניו פקח ואיננו, ואמר** אל תיגע להעשיר מבינתך חדל עכ"ל, ולזאת אדרבא חובתנו להתחזק באמונה ולעשות רצון השם יתברך כרצונו הן בעסק התורה והן בקיום המצוות, ואף גם זאת יקפיד שיהיה משאו ומתנו באמונה ובישור, ובזכות זה יעשה את רצונו וישפיע שפע רב וברכה והצלחה בכל מעשה ידנו אמן ואמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא